

Όταν πέθαινε ο... γιατρός

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Λουκάς Συμφερουπόλεως & Κριμαίας ο ιατρός / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

ΑΓΙΟΣ-ΛΟΥΚΑΣ-ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ-ΚΡΙΜΑΙΑΣ-09

«Θα ήθελα να καταθέσω ενυπογράφως την προσωπική μου μαρτυρία αναφορικά με τη θαυμαστή παρέμβαση του Αγίου Λουκά του Ρώσου, στην προσωπική περιπέτεια ενός προσφιλούς προσώπου μου, προσωπικού φίλου.

Η καταγραφή γίνεται για να προστεθεί στις τόσες μαρτυρίες για τη θαυματουργική δύναμη αυτού του νεοφανούς Αγίου.

Ήταν Παρασκευή, τον Μάιο του 2009 και ευρισκόμενος στην Αθήνα είχα συνάντηση με δυο αδελφικούς φίλους μου. Ένεκα της επαγγελματικής μου απασχόλησης δεν ευρίσκομαι συχνά στην Ελλάδα, οπότε κάθε φορά η συνάντησή μας πάντοτε αποκτά ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. Έτσι και εκείνη την ημέρα περάσαμε τρεις ώρες κάνοντας μια μικρή ανασκόπηση θεμάτων που μας απασχολούσαν και δεν είχαμε τη δυνατότητα να τα κουβεντιάσουμε τηλεφωνικά. Η διάθεση ήταν -όπως πάντα- εξαιρετική και ο φίλος μου ο ιατρός (ο έτερος είναι δικηγόρος) ήταν εξαιρετικά χαρούμενος για αρκετές οικογενειακές και επαγγελματικές εξελίξεις που είχαν προκύψει. Αποχαιρετιστήκαμε και δώσαμε

ραντεβού για τρεις μήνες αργότερα οπότε και θα επέστρεφα στην Αθήνα.

Την περασμένη Τρίτη, έλαβα τηλεφώνημα από το φίλο μου τον δικηγόρο. Η ώρα ήταν απογευματινή στην Ελλάδα.

Με διστακτικό τρόπο με ρώτησε αν ήμουν καλά και αν υπήρχε κάποιος κοντά μου.

Αμέσως τρόμαξα. Με προετοίμασε για να μου πει κάποιο άσχημο νέο. Ταραγμένος απαίτησα να είναι ευθύς. Αυτό που μου είπε με συνετάραξε. Ο κοινός μας φίλος είχε υποστεί βαρύτατο εγκεφαλικό μέσα στο δημόσιο νοσοκομείο και στην κλινική που ήταν διευθυντής.

Κάποια απρόσμενη κατάσταση του προκάλεσε υψηλότερη πίεση και αμέσως έχασε τις αισθήσεις του. Στην ατυχία του ήταν τυχερός καθώς μεταφέρθηκε άμεσα στην εντατική μονάδα του νοσοκομείου που υπηρετούσε και η οποία θα είχε κλείσει να δεν είχε επιμείνει αυτός και ο διευθυντής της εντατικής μονάδας για την πάση θυσία συντήρησή και λειτουργία της.

Αμέσως σκέφτηκα να κατέβω στην Ελλάδα και να προστρέξω, κυρίως προς ψυχική συμπαράσταση στα παιδιά και στη σύζυγό του. Ο φόρτος των ευθυνών και άλλων υποχρεώσεων δεν μου επέτρεπε να το πράξω άμεσα, οπότε ο φίλος μου ο δικηγόρος υπεσχέθη να με κρατά ενήμερο για την πορεία της κατάστασης.

Οι επόμενες τηλεφωνικές επικοινωνίες μεταξύ μας ήταν δύσκολες, θλιβερές, στενάχωρες γιατί τα νέα ήταν ολοένα και δυσμενέστερα. Ο φίλος μας ευρίσκετο σε κώμα και η διάγνωση ήταν απογοητευτική. Η κάψα του εγκεφάλου είχε πληγεί ανεπανόρθωτα. Οι γιατροί δεν έδιναν καμία ελπίδα. Η σύζυγος του φίλου μας είναι και αυτή ιατρός.

Αμφότεροι είναι διδάκτορες της ιατρικής και πτυχιούχοι της νομικής. Πάντα η ζωή τους ήταν κοντά στην έρευνα και την πρόοδο της μάχιμης ιατρικής επιστήμης.

Η πρώτη εβδομάδα πέρασε μέσα σε μεγάλη αναταραχή αλλά και προσδοκία για κάτι θετικό.

Η σύζυγός του στις τηλεφωνικές μας επικοινωνίες ήταν ιδιαίτερα απαισιόδοξη για την ιατρική κατάσταση, αλλά πάντοτε με παρακαλούσε να προσευχόμαστε και να διαβιβάσω την παράκλησή της σε όσους μοναχούς και λαϊκούς μπορούν να προσευχηθούν για τη σωτηρία του πάσχοντος συζύγου της.

Η πίστη της ήταν ακράδαντη ότι δεν πρέπει να χάσουμε τις ελπίδες μας στο Θεό.

Καθώς περνούσαν οι ημέρες πολλά περιστατικά επιδείνωσαν την κατάσταση

(μολύνσεις, αναπνευστικό κ.α.). Η σύζυγός του έστειλε τις μαγνητικές τομογραφίες στις ΗΠΑ και κάλεσε τρεις κορυφαίους νευροχειρουργούς της Ελλάδος να τον εξετάσουν στην εντατική. Η γνωμάτευσή τους ήταν πανομοιότυπη. Συνέστησαν στην σύζυγο του φίλου μου να ετοιμάζεται ψυχικά και να αποδεχτεί το μοιραίο και να προσέξει πλέον τα παιδιά της (δυο αγόρια). Η απάντηση της ίδιας ήταν ξεκάθαρη ενώπιον πολλών μαρτύρων : «εσείς μπορεί να λέτε αυτό, αλλά το Άγιον Όρος και οι Άγιοι έχουν άλλην άποψη».

Η ίδια είχε προσφύγει σε αρκετά Μοναστήρια που γνώριζε και μοναχοί και μοναχές προσευχόντουσαν για κάθε καλή εξέλιξη στην περίπτωση του βαρέως ασθενούντος συζύγου της. Κοινοί μας φίλοι ειδικώς και εγώ προσωπικώς, είχαμε κάνει παρακλήσεις στον Άγιο Λουκά τον ιατρό.

Ένας ιερέας δε, την 30η ημέρα που ευρισκόταν ο ιατρός φίλος μου στην εντατική τον επισκέφτηκε με λείψανα του Αγίου Λουκά του Ρώσου.

Τον σταύρωσε και προσευχήθηκε θερμά για την ταχεία ανάρρωσή του.

Το ίδιο βράδυ η σύζυγος του φίλου μου καθήμενη για να ξαποστάσει, εκτός της εντατικής, σε μια καρέκλα, εναγωνίως προσεύχονταν και ανέμενε κάποια εξέλιξη. Είχε μέσα της μίαν έντονη διαίσθηση, κάποια προσδοκία.

Ξαφνικά διέκρινε έναν ιερέα με το επιτραχήλιο του να εισέρχεται στην εντατική μονάδα. Ξαφνιάστηκε. Παρέμεινε στη θέση της. Νόμισε ότι κάποιος άλλος ασθενής ήταν στα τελευταία του και ίσως να ήθελε να μεταλάβει των Αχράντων Μυστηρίων.

Περίμενε λιγάκι και -δίχως να σκεφτεί για ποιο λόγο- σηκώθηκε και ξαναμπήκε στην Εντατική Μονάδα, με μεγάλη αγωνία.

Στο κρεβάτι του ασθενούντος συζύγου της δεν υπήρχε κανείς ολόγυρα. Αλλά ούτε και στην εντατική μονάδα.

Κοιτάζοντας τον σύζυγό της διέκρινε κάποια στοιχεία διαφορετικά (άλλωστε γιατρός η ίδια). Παρατήρησε τότε κίνηση στο αριστερό πόδι και ακολούθως ο εγκεφαλικά πάσχων και σε κώμα σύζυγος της, ψέλλισε κάτι απροσδιόριστο!!!

Το τι επακολούθησε ήταν βέβαια συγκλονιστικό. Φώναξε τους ιατρούς και όλοι διαπίστωσαν ότι ο εγκέφαλος είχε αρχίσει να δίνει άλλα σημεία αντίδρασης.

Τις επόμενες ώρες ο ασθενής άνοιξε τα μάτια του και αναγνώρισε τη γυναίκα του, δίχως να μπορεί να μιλήσει.

Η νέα μαγνητική τομογραφία έδειξε σχεδόν πλήρη εξαφάνιση του εγκεφαλικού αιματώματος και των λοιπών στοιχείων του εγκεφαλικού πλήγματος. Βέβαια επιστημονική εξήγηση δεν υπήρχε γι' αυτό και όλοι το απεδέχθησαν μονομιάς.

Ωστόσο η εξήγηση υπήρχε στα λόγια της συγκινημένης συζύγου όταν συνειδητοποίησε ότι ο ιερωμένος που είδε να εισέρχεται στην εντατική μονάδα, ήταν ο Άγιος Λουκάς ο ιατρός!

Δυο μοναχοί από διαφορετικά μοναστήρια επιβεβαίωσαν ότι είδαν -εν είδη οράματος- τον Άγιο Λουκά να πιστοποιεί και βεβαιώνει ότι θα γίνει καλά ο ασθενής.

Σε έναν μήνα άρχισε να βαδίζει και σε 4 μήνες ήταν ξανά ενώπιον ακροατηρίου, υποβασταζόμενος, σε ιατρικό συνέδριο στην Αθήνα και ανέπτυσε το θέμα που του είχε ανατεθεί.

Σήμερα -δυο χρόνια μετά- ο φίλος μου ιατρός υπηρετεί ξανά στο δημόσιο νοσοκομείο κανονικά και συνεχίζει τα εξαντλητικά ωράρια, προς ανακούφιση των πασχόντων συνανθρώπων του.

Η σύζυγός του έχει εδραιωμένη πεποίθηση των όσων συνέβησαν και έχει ήδη καταγράψει την σχετική κατάσταση από ιατρικής απόψεως και τα όσα ανεξήγητα συνέβησαν.

Ο πρώην κατάκοιτος και στην επιθανάτιο κλίνη ιατρός, αποτελεί ζωντανή μαρτυρία για τα θαύματα της πίστεως και την παρουσία του Αγίου Λουκά του ιατρού στη ζωή του.

Ο ίδιος ο πρώην ασθενής, έχει ξεκινήσει να καταγράφει τα όσα συνέβησαν τις επόμενες ημέρες -μέχρι που μίλησε- και η μαρτυρία του είναι συγκλονιστική.

Η δημοσιοποίηση όλων των θαυμαστών γεγονότων θα γίνει κάποτε από τον ίδιο και τη σύζυγό του, αλλά προς το παρόν δεν θέλουν να γίνουν επίκεντρο καμιάς κοσμικής δημοσιότητας που θα τους διαταράξει την καθημερινότητα της προσφοράς προς τον συνάνθρωπο.

Ας έχομε την ευχή του Αγίου Λουκά του ιατρού και όλων των Αγίων και να μπορέσουμε να αποκτήσουμε συνείδηση της αληθινής φθαρτότητας της λογικής μας οντότητας.

Δασκαλόπουλος Κώστας

Πηγή: pentapostagma.gr